

Пагадзіцеся, што такія слова як: *аднёрка, сварот, всяка-разна*, мы з Вамі чуем вельмі часта ў Іркуцку. Але нават масквіч іх ужо не разумее. Першы маршрут аўтобуса па-руску можна называць *"единица"*, ці *"первый"*, але адкуль узялася *"аднёрка"?* Я лічу гэта вытворна ад беларускага слова *"адзінка"*. Пагодзіцеся, больш падобна. Далей - *"сварот"*, гэта значыць па-руску *"поворот"*, а па-беларуску гэта гучыць як - *"зварот"*. То ж бо значна бліжэй іркуцкі слэнг *"сварот"* да беларускага *"зварот"*. толькі *"з"* перайшло ў *"с"*. Ну і нарэшце *"всяка-разна"* ўнікальнае слова. У рускай мове напэўна самае блізкае *"по всякому"*. А ў беларускай мове гэта значэнне можна пазначыць як *"усяляка"*. Таксама адчуваецца адпаведнае сугучча беларускага слова з іркуцкім.

Але, напрошваеца пытанне, чаму менавіта беларуская мова так моцна паўплывала на іркуцкі слэнг. Усё вельмі проста. Бо ў Сталыпінскую рэформу (1903-1912 гг.) з Беларусі ў Сібір перасялілася каля 500.000 беларускіх сялян, якія, безумоўна, вельмі доўга яшчэ *"гаманіл"* на сваёй роднай, а значыць самі падвяргаючыся русіфікацыі вольнавольна падвяргалі мясцоваяе насельніцтва беларусізацый.

Вось зараз і думай, што адбылося з нашай мовай?

Адбылася беларусізацыя рускай ці русіфікацыя беларускай. Безумоўна, выснова адна. Гэтыя дзве мовы захоўваючы сваю самабытнасць, вельмі моцна паўплывалі адна на другую. І каб разабрацца ў гэтым грунтуюна - трэба правесці цэлы комплекс даследаванняў. А мой артыкул усяго толькі *"пазначэнне тэмы"*.

А напрыканцы, я хацеў бы прывесці выкаванне акадэміка Расійскай акадэміі навук рускага па нацыянальнасці Д.І. Языка (1773 - 1845) пра беларускую мову:

"Сапрэдная мова беларуская ёсьць вельмі цікавая. яку наши навукоўцы павінны старавана вывучаць таму, што яна шмат тлумачыць у рускіх летапісах і філалогіі нашай мовы: яе можна называць маці вялікарасійскаму маўленню. Гэта, верагодна, тая самая мова, якой гаварылі ў Пскове і Ноўгародзе пры варахах. Ухленая своечасова ад уплыwu мангалізму і дагэтуль не спазнаўшая ўздзягнення вялікарасійскага маўлення, яна захавала ў многіх адносінах свой стараадні выгляд і характар і мени пацярпела ад формы польскай мовы, чым думаюць".

Вось так лічыў вядомы навуковец у першай палове 19 стагоддзя. Дарэчы, як геніяльна-парадаксальнае можна адзначыць у гэтым выкаванні тое, што Д.І. Языкаў беларускую мову называе мовай, а рускую толькі маўленнем (наречием).

Нядыўна "Наша слова" (2012, № 23) змясціла мой водгук на акадэмічны *"Слоўнік беларускай мовы"*, які некалькі тыдняў таму паступіў у продаж. Хацелася б дапоўніць гэты водгук некаторымі звесткамі пра падачу фразеалагізмаў у СБМ-12.

У нашай мове, як і ў іншых, ёсьць шэраг фразеалагізмаў з кампанентам, які толькі і жыве ў складзе пэўнага выразу і па-за яго межамі не ўжываецца. Такі кампанент не мае самастойнага лексічнага значэння і, як прынята ў лексікаграфічнай практицы, даецца на сваім алфавітным месцы - з двукроп'ем на канцы, пасля чаго прыводзіцца пэўны выраз з гэтым словам-кампанентам.

Так, у СБМ-12 знаходзім такія слова-кампаненты і выразы пры іх: *аўгіеў: аўгіевы стайні; ахілесаў: ахілесава пятна; гордзіеў: гордзіеў вузел; дыхт: даць дыхту; лататы: даць (задаць) лататы; лынды: біць лынды; спуд: пад спудам*.

з-пад спуду.

У СБМ (1987 г.) такіх слоў-кампанентаў з выразамі пры іх было значна больш. Не зразумела, чаму яны не даюцца ў СБМ-12: *варфаламеўскі: варфаламеўская ночь; мафусайлі: мафусайлі век; пракрустаў: пракрустова ложса; танталай: танталавы муки; ходыр: хадзіць ходырам; храпака: даць храпака. Праўда, і ў выданні 1987 г. прыводзіліся не ўсе слова-кампаненты, не ўжывальныя за межамі фразеалагізмаў. Напрыклад, не даваліся *дамоклаў: дамоклаў меч; бурыйданаў: бурыйданаў асёл; блізір: для блізіру; панталык: збіць з панталыку; понт: браць на понт, з понтам, дзеля понту*.*

Слова *цугундар*, не ўжывальнае па-за фразеалагімам *браць на цугундар* (каго), узімка, паводле М.І.

Міхельсона, шляхам зрашчэння двух нямецкіх слоў: zu+hundert (к+сотня), успрынтых ад немцаў як частка каманды-загаду дацца камунебудзь сто ўдараў (палак, розгуй, шпірутэн). Этымалагічна невыразнасць, нематываванаеца гэтага выразу спарадкае яго арфаграфічную няўствілівасць: *браць на цугундар (цугундры, цугундзер, цыгундар)*. Думаецца, што нормай гэтага фразеалагізма павінна быць *браць на цугундар (каго)*, а не *браць на цугундар, як даецца ў СБМ-87 (у СБМ-12 не фіксуецца)*. Параўн., дарэчы, у рускай мове: *браць на цугундер (кого); ва ўкраінскай мове: брати на цугундер (кого)*.

Як у СБМ-87, так і ў СБМ-12 назоўнік *мір* у значэнні *'сельская грамада'* падаўлены з паметай *"устарэлы"* і

канчаткам *-а* ў родным склоне адзіночнага ліку. Гэты ўстаўрэлы назоўнік у сучаснай літаратурнай мове выкарыстоўваецца толькі ў складзе дзвюх прыказак: *з міру па ніты - голому сарочку і Што будзе міру, тое і бабінаму сыну*, а таксама ў складзе трох фразеалагізмаў: *з міру па ніты, што значыць 'ад усіх патроху'; у міру ('у кампаніі з іншымі людзьмі), усім мірам ('упольна, усе разам')*. Як паказваюць шматлікі прыклады ўжывання ў пісьмовых літаратурных крыніцах прыказкі *з міру па ніты - голому сарочку і фразеалагізм з міру па ніты, кампанент міру рэалізуецца толькі з канчаткам *-у* (але не *-а*)*. І гэта варта лічыць нормай. Зрэшты, тое самае ў рускай і ўкраінскай мовах.

У СБМ-12 і ў некаторых іншых слоўніках часам

назіраецца неадэкватнасць кадыфікацыі і разнай існай нормы або разнай пры ацэнцы адных і тых жа іх роднасных моўных з'яў. Распаўсюджваеца гэта і на напісанне фразеалагічных кампанентаў разам ці асобна. Так, у ТСБМ вынесены за ромб фразеалагізмы *на віду, на воку*, а *на відавок* падаеца як прыслоўе (*навідавок*); тое самае і ў СБМ-12. У літаратурных жа творах гэты выраз звычайна ўжываюць як двухэлементны, прычым са структурнай пранікальнасцю. Таму ў *"Слоўніку фразеалагізмаў"* (2008, т. 1, с. 195) гэты двухзначны выраз аформлены такім чынам: *на <самым> відавок*, што ілюструеца восьмю прыкладамі.

І яшчэ пра адзін выраз. Ёсьць сінанімічны рад фразеалагізмаў: *на д'ябла, на ліха, на халеру, на хваробу, на чорта. Адзін з іх - на ліха - чамусьці даеца ў СБМ-12 як прыслоўе са злітым напісаннем (наліха)*.

Іван Лепешай

ЯШЧЭ ПРА СБМ-12

Нядыўна "Наша слова" (2012, № 23) змясціла мой водгук на акадэмічны *"Слоўнік беларускай мовы"*, які некалькі тыдняў таму паступіў у продаж. Хацелася б дапоўніць гэты водгук некаторымі звесткамі пра падачу фразеалагізмаў у СБМ-12.

У нашай мове, як і ў іншых, ёсьць шэраг фразеалагізмаў з кампанентам, які толькі і жыве ў складзе пэўнага выразу і па-за яго межамі не ўжываецца. Такі кампанент не мае самастойнага лексічнага значэння і, як прынята ў лексікаграфічнай практицы, даецца на сваім алфавітным месцы - з двукроп'ем на канцы, пасля чаго прыводзіцца пэўны выраз з гэтым словам-кампанентам.

Так, у СБМ-12 знаходзім такія слова-кампаненты і выразы пры іх: *аўгіеў: аўгіевы стайні; ахілесаў: ахілесава пятна; гордзіеў: гордзіеў вузел; дыхт: даць дыхту; лататы: даць (задаць) лататы; лынды: біць лынды; спуд: пад спудам*.

з-пад спуду.

У СБМ (1987 г.) такіх слоў-кампанентаў з выразамі пры іх было значна больш. Не зразумела, чаму яны не даюцца ў СБМ-12: *варфаламеўскі: варфаламеўская ночь; мафусайлі: мафусайлі век; пракрустаў: пракрустова ложса; танталай: танталавы муки; ходыр: хадзіць ходырам; храпака: даць храпака. Праўда, і ў выданні 1987 г. прыводзіліся не ўсе слова-кампаненты, не ўжывальныя за межамі фразеалагізмаў. Напрыклад, не даваліся *дамоклаў: дамоклаў меч; бурыйданаў: бурыйданаў асёл; блізір: для блізіру; панталык: збіць з панталыку; понт: браць на понт, з понтам, дзеля понту*.*

Слова *цугундар*, не ўжывальнае па-за фразеалагімам *браць на цугундар* (каго), узімка, паводле М.І.

з-пад спуду.

У СБМ-87, так і ў СБМ-12 назоўнік *мір* у значэнні *'сельская грамада'* падаўлены з паметай *"устарэлы"* і

канчаткам *-а* ў родным склоне адзіночнага ліку. Гэты ўстаўрэлы назоўнік у сучаснай літаратурнай мове выкарыстоўваецца толькі ў складзе дзвюх прыказак: *з міру па ніты - голому сарочку і Што будзе міру, тое і бабінаму сыну*, а таксама ў складзе трох фразеалагізмаў: *з міру па ніты, што значыць 'ад усіх патроху'; у міру ('у кампаніі з іншымі людзьмі), усім мірам ('упольна, усе разам')*. Як паказваюць шматлікі прыклады ўжывання ў пісьмовых літаратурных крыніцах прыказкі *з міру па ніты - голому сарочку і фразеалагізм з міру па ніты, кампанент міру рэалізуецца толькі з канчаткам *-у* (але не *-а*)*. І гэта варта лічыць нормай. Зрэшты, тое самае ў рускай і ўкраінскай мовах.

У СБМ-12 і ў некаторых іншых слоўніках часам

Лексіка - слоўны запас пэўнай мовы.

Многі царкоўныя слова, асабліва запазычаныя з грэцкай мовы (Біблія, ікона, літургія і інш.), на мовах славян

гучыць практычна гэтак жа. Некаторыя слова па-рознаму вымаўляюцца ў залежнасці ад канфесійнай прыналежнасці чалавека: праваслаўным уласціва вымаўляць іх на грэцкі і рускі лад, католікам - на лацінскі і польскі. Напрыклад:

епіскап і біскуп, літургія і міша або *імша* (відзмененае слова *"меса"*), *манастыр і кляштар...* Доўгі час у слоўніках беларускай мовы прысутнічала слова *анёл*, але цяпер з'яўляецца і *ангел*, што для праваслаўных звычайней. У *"Пачаёўскіх лістках"* на ўкраінскай мове таксама пішацца *ангел*, хача свецкія слоўнікі і Украінскае Біблейскае таварыства ўжываюць *ангол*. На рускай мове некаторыя аўтары пішуць *агел*.

Гаваславенне, *благаславенне / Благословение / Благословеніе* Багаславенне / Благословеніе / Благословеніе / Благословеніе / Благослов'я

Вавілонская вежа / Вавилонская башня / Вавилонська башня Вера / Вера / Віра Веравызнанне / Вероисповедание / Віровызнання Вербная нядзеля / Вербное воскресенье / Вербна недзіля Вяянчанне / Венчаніе / Вінчання

Грэх / Грех / Гріх Гржападзенне / Грехопадение / Гріхопадіння

Дабравешчанне / Благавещение / Благавішчэнне Дабрадзея / Добродетель / Добродія Дзеянні Святых Апосталаў / Дзяяния Святых Апостолов / Дії Святых Апостолів

Дыякан / Диакон / Діякон Евангелле / Евангелие / Євангеліе, Євангелія Елеасвячэння / Елеасвячэнне Епархія / Епархия / Єпархія Епіскап / Епіскоп / Єпіскоп Еўхарыстыя / Еўхарыстия / Єўхарыстія

Запаведзь / Заповедь / Заповідь Звон / Колокол / Дзвін

Каджэнне / Каждение / Кадіння Кадзіла / Кадило / Кадило Капліца / Часовня / Капліца Кніга Быцця / Книга Бытия / Книга Буттія Крыж / Крест / Хрест

Малебен / Молебен / Молебень Міласціна / Милостыня / Мілостины

Міраламазанне / Миропомазанне / Міропомазанія

Набажэнства, багаслужэнне, багаслужба / Богослужение / Богослужіння

Новы Запавет / Новый Завет / Новы Завіт, Новы Заповіт Нядзельная школа / Воскресная школа / Недільна школа

Нядзельніца / Недільніца Ойча наш / Отче наш / Отче наш